

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28-01-1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Čas miru in čas sprememb Na Srednjem Vzhodu vre

S tem razmišljanjem, katerega avtor je Tomaž Simčič, nadaljujemo s serijo prispevkov, namenjenih aktualnemu vprašanju naglih sprememb, katerim smo priča v svetu, Sloveniji in v naši ožji domovini.

Slovenski predsednik Milan Kučan je med govorom, ki ga je imel na pogrebni svečanosti za pobitimi domobranci na Kočevskem Rogu, večkrat poudaril, da je za slovenski narod zdaj napočil čas miru, da bo tudi z državnimi dejavnimi uveljavljeno »povabilo vsem ljudem dobre volje k skupnemu delu, k spravi med živimi in za skupno potovanje v prihodnost.« Če je torej v preteklosti govorilo orožje, naj zdaj govori dialog. V smislu Prešernovih preroških besed: »Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo.«

A na Slovenskem ni samo čas miru. Je tudi čas sprememb: velikih in neslutnih, v političnih vrhovih in v srcih ljudi. Rekli bi lahko, da so spremembe miru zgladile pot. Predvsem se je zrušil sistem oblasti, ki je slonel na posesti absolutne resnice, na domnevi, da se svet podreja ideji in ne obratno. Brez tega preobrata bi ne doživeli pravne slovesnosti na Rogu, niti ne bi mogli govoriti o »skupnem delu za skupno potovanje«. Sleherno resnično sodelovanje predpostavlja namreč enakopravne medsebojne odnose, priznanje enakega dostojanstva vseh, tudi morebitnih »zmotnih« stališč, pripravljeno na umik z oblasti, če tako hoče večina.

TUDI ZA NAS JE NAPOČIL ČAS SPREMOMB

Ne bi bilo prav, da bi Slovenci zunaj meja Republike Slovenije gledali na dogajanje v »matični« — kot na zgolj notranjopolitično vprašanje, ki se nas ne tiče. Živ in svoboden pretok z glavnino narodnega telesa je ena od osnov, na kateri stoni obstoj manjšine. Izbire velikega dela naše narodne skupnosti je dolga desetletja po vojni pogojevala monistično usmerjena slovenska oblast. Med temi izbirami so bile nekatere v narodnem in političnem pogledu naravnost pogubne. Kakšna ironija bi bila, da bi, medtem ko se v Sloveniji vse spreminja, pri nas vse ostalo pri starem.

Ko govorimo o spremembah, mislimo predvsem na novo kvaliteto odnosov med nami, Slovenci v Italiji. To vprašanje je bilo v zadnjih mesecih v javnosti že večkrat sproženo, a s skromnim uspehom. Gre predvsem za dvoje: za enakopraven odnos matice do vseh nazorskih in političnih skupin v zamejstvu in za njihovo sodelovanje pri vodenju in upravljanju zadev, ki se tičejo našega narodnega obstoja.

ALI SO SE MOŽNI NOVI ODNOSI MED NAMI?

Za kaj takega je seveda potrebno iskreno priznanje pluralizma in enakopravnosti. Načelno nanju vsi pristajamo. V javnih izjavah smo vsi »odprti in široki«, čim pa se dotaknemo političnih, posebno pa še gospodarskih interesov, kmalu nastopi običajna trdovratna obrambna drža. Slovenska vlada je dala vedeti, da od nas pričakuje ustanovitve vrhovnega predstavniškega telesa, ki bi usklajevalo stališča in vodilo skupno slovensko politiko v zamejstvu. Je kaj takega sploh še mogoče? Ali so vezi, ki nas združujejo kot Slovence, sploh še dovolj močne, da bi prevladale nad strankarskimi in gospodarskimi interesi?

Ne bi bilo v skladu z resnico, če bi se pri tem zadovoljili z enakopravno porazdelitvijo »krivde«, z generičnimi analizami, s še bolj generičnimi pozivi k skupnemu delu itd. Ni mogoče enostavno obiti dejstva, da je en del naše manjšine do danes razpolagal (in še razpolaga) z neprimerno večjimi sredstvi in politično močjo kot drugi in nosi zato tudi temu primerno odgovornost, tako za nazaj kot

za naprej. Povabilo k »skupnemu delu«, o katerem je govoril slovenski predsednik, nujno zahteva nov način dogovarjanja, ki naj bi v sporazumno določenih mejah vendarle vključeval tudi tak ali drugačen »vstop z oblasti«.

Po drugi strani se pa spet ne smemo pretirano tolažiti z mislijo, da so vedno in povsod vsega krivi le drugi. Golo obtoževanje ni dovolj, čas sprememb, o katerem govorimo, vključuje tudi razmislek o sebi. Negibnost, v katerem živi slovenska skupnost v zamejstvu, je nemara odvisna ne le od samozadostnosti »močnih«, marveč tudi od neustvarjalnosti in nepriljubljenosti »šibkih«. Novih idej, novega polleta smo potrebni vsi, če nečemo utoniti v vse večji zatohlosti našega kulturnega prostora.

Huda nesreča v Bosni

V rudniku Dobrnja-Jug pri Tuzli se je v noči iz nedelje na ponedeljek zgodila strahovita nesreča, ena največjih v zgodovini rudnikov. Eksplozija plina je zasula 178 rudarjev, od katerih ni niti eden preživel. Izvršni svet Bosne in Hercegovine je sprejel sklep o tridnevnem splošnem žalovanju v republiko.

Prvih sto dni Peterletove vlade

Prejšnji teden je minilo sto dni, odkar je posle prevzela nova, prva slovenska demokratična vlada. Teh sto dni naj bi — kot so v slogu dobrih »poznalcev« zahodnih demokracij poudarjali bivši oblastniki — bil čas, v katerem opozicija (pa tudi tisk in televizija) ne napadeta nove vlade, ampak ji dajeta čas, da se spozna s položajem in začne delovati. Resnici na ljubo pa je treba reči, da opozicija sploh ni bila tako spravljava za novo vlado, do več »kratkih stikov« pa je prišlo tudi med vlado in tiskom. Vendar pa je komentar stotih dni vladanja v zadnjem sobotnem delu zelo zmeren in objektivni. Vlada je dosegla marsikaj na področju mednarodne uveljavitve. Njeni predstavniki so obiskali tiste centre moči, ki lahko k ugodnemu razpletu največ prispevajo: Washington, Vatikan, Rim in Avstrijo. Zmanjšala je tudi davščine, ki jih mora plačevati gospodarstvo, čeprav so se zaradi tega plače v dejavnosti, ki jih kontrolira republika, znižale; tako so npr. zdravniki ta mesec prejeli 10% nižje plače. Pomemben korak je prenehanje plačevanja v sklad z nerazvite, pa tudi brezkompromisno stališče do sluzenja vojaškega roka v ostali Jugoslaviji, po zaslugi katerega je slovenska vlada izsilila, da 20% slovenskih vojakov služi vojaški rok v Sloveniji. (Pred volitvami jih je bilo v Sloveniji le par odstotkov). Peterle se je zoperstavil Markovičevemu fantastičnemu zvišanju plač zveznih državnih uslužbencev in častnikov (s katerim bi jih privabil v svojo novo vsejugoslovansko stranko) in dosegel vsaj to, da je to povečanje manjše.

Stvari, ki jih mora nova vlada urediti, je toliko, da je vprašanje, česa se naj najprej loti. Kljub temu se ni mogoče znebiti vtisa, da bi morda vendarle vzporedno z utrjevanjem mednarodne suverenosti več poudarka dali reševanju v gospodarstvu, čeprav je utopično pričakovati rešitev v kratkem času. Do pomladi je potrebno na novo napisati predloge kakih 50 zakonov, na bi vlada lahko uveljavljala svoje kompetence.

Vladi bo vroče tudi v prvih septembrskih dneh, saj je Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (naslednica bivšega režimskega sindikata) oklicala splošno stavko za 10. september. Jasno je, da gre za politični maneuver, saj je norost ob pretečem splošnem polomu slovenskega go-

do konca druge svetovne vojne. Tedaj je bila v Iraku kraljevina z znanim kraljem Feisalom kot zadnjim monarhom te države. Prišla je revolucija z državnim udarom, ki je dala oblast vojski. In tako je prišlo do odločne vojaške vladavine, ki ji načeljuje sedanji vojaški voditelj Saddam Hussein.

Skoz in skozi je zlasti sodobna zgodovina te srednjezhodne dežele povezana z drugo pomembno deželo, z Iranom, nekdanjo Perzijo; obe sta med glavnimi petrolejskimi državami na svetu. Tudi Iran je v zadnjih desetletjih doživel radikalne spremembe. Od cesarske slave s šahovo vladavino, ki se je imela za dediča velikega perzijskega cesarstva izpred davnih tisočletij (zlasti Darija, Kserska) je bliskovito prešla v revolucionarno islamsko vladavino pod dolgoletnim vodstvom ajatulaha Homeinija z vsemi dramatičnimi posledicami v notranji in zunanji politiki, polni islamskega integralizma in fanatizma. In še ob koncu dolgoletna in nepotrebna vojna Irak-Iran, ki je obe državi še bolj ohromila.

»... KOMU BAGDAD?«

To značilno vprašanje je postavil pred več ko pol stoletja že naš pesnik Župančič v svoji pesmi »Zemljevid«, kjer še nadaljuje: »Kdo strelja naj, obeša v Teherani?« Tudi slednji so kar se da zgovorni stavki zlasti za sedanji iranski režim! V odgovor na zgoraj postavljeno vprašanje bi lahko odgovorili, da pripada Bagdad Saddamu. Bolje, njegovi brezobzirni notranji diktaturi in zunanjepolitični nevarni avanturi. Hussein Saddam se je namreč v tem slabem mesecu izkazal za to, kar je: cinik, samodržec, pocieni fanatik, megaloman. Ima se za rešitelja arabskega sveta in za varuha islama in njegovih svetnih krajev, ki so v Saudovi Arabiji. Odtod verjetno tudi imperialistične težnje s tiho (a ne preveč) željo po zasedi tudi te arabske kraljevine. Zato tudi prošnja arabskega kralja Fahda do vlade Združenih držav Amerike, da prihitijo na pomoč njegovi državi. Predsednik ZDA Bush se ni pomišljal in je kmalu po zasedi Kuvajta poslal v Arabijo svoje čete, v Perzijski zaliv pa velike mornariške oddelke.

Evropsko in svetovno javno mnenje je z veliko večino ostro obsodilo Saddamovo pustološčino. Prve pomembne dokumente z obsodbo in zahtevo po umiku Iraka iz Kuvajta je sprejela OZN, katere izvršni organ — Varnostni svet — je do sedaj sprejel pet pomembnih resolucij. In prav v prvi, št. 660, zahteva takojšnji iraški umik in izpustitev talcev, med katerimi jih je največ iz zahodnih držav (skupno nad tisoč). V zadnji resoluciji (št. 665) pa je Varnostni svet soglasno odobril (le z vzdržanjem Jemena in Kube) važno deklaracijo, po kateri lahko posamezne države, ki so sedaj v Perzijskem zalivu za dejansko upoštevanje prve resolucije lahko poslužijo tudi vojaške sile. Pri vsem tem je zlasti važno dejstvo, da so za to glasovale vse stalne članice Varnostnega sveta: ZDA, ZSSR, Velika Britanija, Francija in Kitajska. Tako je prvič v zgodovini OZN prišlo do tako značilnega soglasja.

NAPETO PRICAKOVANJE: POLITIČNA ALI VOJAŠKA REŠITEV?

Le težko bomo tu zabeležili celoten in zapleten razvoj te hude poletne krize. Politično in vojaško so tu močno angažirane predvsem Združene države in Velika Britanija. Po svoje pa tudi Sovjetska zveza, ki po občasnem omahovanju vedno bolj osvaja stališča Zahoda. Pri tem je treba razumeti dejstvo, da so Sovjeti vsa leta dobavljali Iraku orožje ter vojaške izvedence in da ni mogoče kar tako čez noč spremeniti svojih stališč, zlasti še, če posebej vrhovi Rdeče armade sami ne sprejemajo radi Gorbačovih reform. — Posebno vlogo igrajo tudi države Evropske gospodarske skupnosti, ki so zavzele kar se da skupno stališče.

Leon Marc

Italijanska vlada je tudi poslala po sklepu vlade in odobritvi obeh domov parlamenta proti Perzijskemu zalivu nekaj svojih vojnih ladij. Enako so že naredile tudi druge članice EGS. Predsednik republike Cossiga je s posebno poslanico hotel zagotoviti italijanskim talcem v Bagdadu in v Kuvajtu, da bodo naredili vse potrebno za njih rešitev. S svojevrstno potezo je avstrijski predsednik Waldheim poletel v Bagdad in se po razgovoru s tamkajšnjim diktatorjem (kar je vzbudilo veliko pomislekov v mednarodni javnosti) vrnil nazaj s skoraj sto avstrijskimi talci. Lep in uspešen povratek...

Svojo obsodbo za kršitev mednarodnega prava je izrekel tudi papež Jancz Pavel II., ki je priporočil vernikom, naj molijo za veliko dobroto — mir. Posebno ogorčenje je v svetu vzbudilo zlasti nasilno priprte tujih talcev. Prav tako tudi zahteva, da vse države zaprejo svoja poslaštva v Kuvajtu. Ker tega večina ni storila, so iraške čete nasilno odvzele zlasti zahodnim silam električno napeljavno, vodo, telefone, itd. Pravo nasilje nad diplomatskimi predstavniki, ki ne poznajo podobnega v moderni zgodovini...

Iz dneva v dan lahko pričakujemo velike in bolj ali manj pričakovane novice na tem delikatnem področju. Saddam Hussein si s svojo trmo in nasiljem sam piše svojo obsodbo. Mednarodna potrpežljivost ima svoje meje, enako tudi smisel za človeško dostojanstvo in meddržavno sožitje.

Spectator

Bernardovo leto

Katoliški svet obhaja letos »Bernardovo leto«, ker poteka 900 let, kar se je rodil veliki mistik in cerkveni učitelj sv. Bernard. Bernard je tudi ustanovitelj reda cistercijancev, ki imajo na Slovenskem svoj znani samostan v Stični na Dolenjskem. Ta samostan je bil ustanovljen že leta 1136 in srečno preživel vse viharje, tudi zadnje partijske diktature.

Preteklo nedeljo, 26. avgusta, so v Stični slovesno obhajali »Bernardov jubilej«. Ob 10. uri je bila slovesna maša beograjskega nadškofa Fr. Perka, ob 15. uri pa molitveno srečanje cerkvenih pevskih zborov dekanije Grosuplje, nakar so se ob 16. uri slavju pridružili vsi slovenski škofje ter skupaj z duhovniki somaševali; somaševanje je vodil nadškof A. Suštar. Po maši je spregovoril minister za kulturo Andrej Capuder.

Ustanova »Pomoč Cerkev v stiski« pomaga vzhodnim državam

Pobudnik te ustanove p. Werenfried obhaja 50-letnico mašništva. Svoje dobrotne nake je prosil, naj za njegov duhovniški jubilej pomnožijo svojo pomoč. V zadnji številki glasila »Odmev ljubezni« (L'Eco dell'Amore) navaja, kolikšno pomoč je razdelil v zadnjem polletju Cerkev v vzhodnih državah.

Pomoč Poljski: Tri in pol milijona dolarjev za formacijo 9.713 bogoslovcev in 1.315 redovniških novink ter za obnovo nekaterih zgradb.

Pomoč Češkoslovaški: Dva milijona dolarjev za obnovo in opremo šestih bogoslovij, ki jih bodo odprli to jesen.

Pomoč Romuniji: V mestu Cluj so začeli izdajati katoliški tednik za madžarsko manjšino. Ustanova je kupila potrebni papir za list, ki izhaja v 100.000 izvodih. Dala je na razpolago dva in pol milijona dolarjev za zgraditev petih cerkva in za obnovo stolnice v Alba Julii.

Pomoč Madžarski: Za obnovo cerkvenih zgradb sta namenjena dva milijona dol.

Pomoč Ukrajini: Ustanova pošlje dnevno 1200 paketov s knjigami (Sv. pismo, katekizem, molitvenik).

Ustanova podpira izpopolnjevanje bogoslovnih profesorjev v Rimu iz vzhodnih držav, ki doslej niso imeli te možnosti.

V PROTITOKU

Zakaj »lige« vznemirjajo

Uspeh raznih »lig« na zadnjih upravnih volitvah je v italijanskem političnem življenju povzročil seveda potres. Lombardska liga (Lega lombarda) in njej podobna gibanja so dvignila nemalo prahu, zlasti v vrstah velikih vsedravnih strank (DC, PCI, PSI, MSI). Prav s strani le-teh letijo na račun »lig« najrazličnejše obtožbe, od kampanilizma do kvalunkvizma in rasizma. Prišlo je celo do tega, da so jih obtožili razbijanja državne enotnosti. Sam predsednik republike Cossiga se je čutil dolžnega, da v javnosti posvari državljane pred to nevarnostjo.

Zakaj pa se »lige« vsi tako bojijo? Najbrž ne zaradi tega, ker sejejo mržnjo do južnih priseljencev, kajti če bi obstajala resnična volja, da se problem rasizma reši, bi to že zdavnaj uredili. Vzroki so čisto drugačni: dejstvo je namreč, da se je razvil italijanski Sever postavil po robu centralističnemu državnemu ustroju ter se hoče upravljati sam kot se mu najbolje zdi. Podobno kot Slovenija in Hrvaška so se Piemont, Lombardija, Veneto in druge severne italijanske dežele naveličale vlagati ogromna sredstva v načrte za razvoj Juga in podobna, saj kaže, da gre ves ta denar v najrazličnejše kraje, le da za razvoj Juga ne prispeva niti v najmanjši meri. Dokaz za to je preselejevanje delovne sile iz južnih predelov Italije na Sever, kar povzroča vidna trenja med domačim prebivalstvom in priseljenci, saj pride do srečanja dveh popolnoma različnih si kultur, večkulturne družbe pa ni mogoče ustvariti kar čez noč. Zato želi Sever sam upravljati svoje bogastvo in gospodarstvo ter svojo kulturo. Nič čudnega torej, če se je porodila zamisel o federalni ali konfederalni ure-

ditvi Italije, saj bi taka ureditev rešila mnogo problemov, zaradi katerih so »lige« nastale.

Federalistične ideje se seveda bojijo zagovorniki državnega centralizma ter tisti, ki so se v tradicionalnih strankah okoristili s klientelizmom in nejasnimi povezavami med državo, prostozidarstvom, mafijo, terorizmom in velikim kapitalom. Kako se namreč lahko zaupa državi, ki še ni odkrila krivcev za razne mafijske ter teroristične uboje in pokole? Kako lahko zaupamo državi, katere šolski sistem je popolnoma neutrezen? Kako lahko zaupamo državi, ki namesto da bi ovrednotila različne stvarnosti svojih predelov, jih skorajda nasilno poenoti, tako, da svojim državljanom je bolj mačeha kot mati? Taka in podobna vprašanja so si postavili ljudje, ko so šli na volišča.

Poleg tega je treba še povedati, da je pojav avtonomističnih gibanj in teženj prisoten tudi drugod po Evropi in po svetu: Litva, Slovenija, Katalonija, Quebec in druge dežele so pokazale, da je centralistični model državne ureditve dokončno v zatonu. Živimo v viharnem času prebujenja narodne in kulturne zavesti, ki ni omejen samo na Vzhod ali Zahod, temveč je prisoten po celem svetu. To bodo morali oblastniki v Italiji, Franciji, Jugoslaviji in drugih centralističnih državah vzeti na znanje. Vztrajanje pri prežvelem modelu državne ureditve je nesmiselno in pogubno. Posamezne dežele in regije morajo imeti možnost, da se samostojno razvijajo in upravljajo, da same odločajo o svoji usodi. Druge poti ni.

nl

Pevski seminar na Brdu pri Kranju

Seminar za zborovodje in pevce, ki ga že leta prireja tržaška Zveza cerkvenih pevskih zborov, je bil letos na Brdu pri Kranju v tednu od 12. do 18. avgusta. Bivali smo v udobnem, modernem hotelu Kokra ob vhodu v veliki park s tratami, gozdlič, potoki in jezerci, z nekaj domovi za uslužbeno osebje, s hipodromom in razkošnim gradičem, kjer je bila rezidenca predsedstva SFRJ in prej kraljeve družine.

Kakor prejšnja leta so bile jutranje ure posvečene pevski teoriji, na kakšne načine in s kakšnimi sredstvi doseči lepo zborovsko petje. Predvsem pa so bili dopoldnevi posvečeni interpretaciji in izvedbi mašnih pesmi, s skupnim naslovom Gospodov dan, ki jih je napisal Stanko Janežič in uglasbil Stane Milič. Zbirka je sad pobude Zveze iz leta 1970, ko so se na Bazovici zbrali pesniki, glasbeniki, duhovniki iz matičnega in zamejskega slovenskega prostora, da bi premišljevali in diskutirali o novem, sodobnem besednem in glasbenem izrazu slovenskega cerkvenega in delno tudi svetnega petja, po velikih spremembah, ki so jih prinesli vojna, revolucija, nagli povojni tehnični napredek in drugi vatikanski koncil, ki je uvedel v cerkev narodne jezike. Poleg teh pesmi je letošnji predavatelj in učitelj Janez Jocič učil Maličovo skladbo Rodna zemlja in ponovil del maše Ubalda Vrabca ter nekaj Marijinih pesmi, ker je zbor izvajal v Primorskem pri Kranju pri večerni maši na praznik 15. avgusta.

Popoldnevi so bili namenjeni izletom in ogledu krajevnih zanimivosti. Tako so si tržaški pevci mogli ogledati znamenite slike v cerkvi v Crngrobu, muzej in stari del Škofje Loke, Dražgoše, železnike, Groharjevo rojstvo vas Sorico, Bohinj in kraje, po katerih ali mimo katerih smo se peljali, med njimi Ajdovski gradec, ki ga je Prešeren povečal v svojem Krstu pri Savici. Toda že sam prej omenjeni park nudi toliko zanimivosti, da je lahko izpolnil proste čase tistim, ki se radi sprehajajo. S tem tečajem smo mogli prejšnjemu znanju dodati poznanje novega dela slovenske zemlje in njenih ljudi. Tisti, ki so se udeleževali pevskih seminarjev ZCPZ, so se mogli naučiti pevske tehnike in umetnosti, seznaniti s slovensko zborovsko literaturo in spoznati Slovenijo, ker smo imeli poletne pevске tečaje v mnogih in različnih slovenskih krajih od Ljutomerja, Murske Sobote, Pohorja, do Krškega, Jasnice pri Kočevju, Bleda, Radovljice, Velenja, Topolšice. Tudi vreme je bilo ugodno, kar je tudi prispevalo k dobremu razpoloženju, ki je prišlo do izraza zlasti na družabnem večeru, na dan pred odhodom, ki so se ga udeležili tudi nekateri domačini iz Prim-

skovega. Beležiti velja, da je tržaške pevce prišel pozdravit član izvršnega sveta Slovenije Janez Dular. Mislim, da moramo tudi letošnji pevski seminar uvrstiti med uspešne pobude Zveze cerkvenih pevskih zborov.

Demografski problem.

Ali ga politiki razumejo?

Škof v Ravenni Ersilio Tonini piše: Na tisoč prebivalcev v Franciji se rodi 14,7 otrok, v ZDA 15,5, v Italiji samo 9,7. (Kaj pa med nami Slovenci? - Ured.)

Od sedaj naprej bo umrlo v Italiji tisoč oseb in ne bo novorojenca, ki bi jih nadomestil. Šola bo v vedno večji krizi; že leta 2000 bo primanjkovalo 40 tisoč diplomirancev. Zmanjšuje se tudi število porok: leta 1989 jih je bilo 311 tisoč, štiri tisoč manj kot prejšnje leto. Pa se ljudje bojijo, kaj bomo jedli in kaj bomo pili; vprašati bi se morali, kdo bo za nas skrbel, ko bomo onemogli, kdo bo za nas delal, ko bo mladih moči tako malo. Bomo odprli meje priseljencem z Vzhoda, meje, ki jih sedaj pred njimi zapiramo in jih vračamo v njih rodne kraje?

Tudi politiki bi se morali ob tem zamisliti in začeti z drugačnim demografsko politiko, z drugačno politiko do družine.

UTRIP CERKVE

P. Tardif v Ljubljani

Na pobudo ljubljanskih jezuitov bo v Ljubljani gost znani pater Emilijan Tardif, misijonar Jezusovega Srca iz Dominikanske republike v Srednji Ameriki. Srečanje z gostom bo na štadionu v Šiški, ker predvidevajo množično udeležbo. Pater namreč uživa sloves tudi »čudodelnega zdravnika«. Njegov obisk v Ljubljani se bo vršil pod geslom: »Jezus je Odrašenik«.

V Ljubljani bo tri dni, v petek, soboto in nedeljo tega tedna. V petek se ljudstvo zbere in ob 17. uri sledi pozdrav ljubljanskega župana J. Strgarja ter prvi govor p. Tardifa. Govoril bo v španščini, njegove besede pa bodo prevajali v slovensščino in hrvaščino. To prvo srečanje se zaključuje z mašo ob 18.30.

V soboto se program začne ob 9. uri, od 12.30 do 15. ure je odmor. Na štadionu bodo delili toplo kosilo. Od 15. do 16. ure je skupno čiščenje sv. Rešnjega Telesa, nato govor p. Tardifa in ob 18. uri somaševanje ter molitev za bolnike. V nedeljo, 2. septembra, je podoben program, zaključuje pa se ob 15. uri z zadnjim govorom p. Tardifa ter somaševanjem.

DUHOVNA MISEL ZA 22. NAVADNO NEDELJO:

»Kaj namreč koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa pogubi?« (Mt 16,26)

Kaj pričakujemo ljudje od življenja, kaj nam je predvsem pri srcu?

Na to lahko odgovorimo zelo hitro: zdravje, blagostanje in mir. Skrbi nas, da bi se imeli lepo na tem svetu, v tem življenju.

Tako so mislili Judje v Jezusovem času in z njimi na začetku tudi apostol Peter. On je sicer priznaval Jezusa kot odrešenika — Mesija, vendar je bila njegova predstava zgrešena: pričakoval je namreč rešitev svoje domovine izpod rimske oblasti, mir in blagostanje za izraelsko ljudstvo. Na Mesija so Judje gledali kot na političnega osvoboditelja.

Jezusov odgovor je bil jasen: tisto, kar je edino vredno, je večno življenje, ki ne mine in ne zemeljske stvari, ki minejo. Ljudje imamo namreč neumrljivo dušo za katero smo dolžni skrbeti, da ostane zvesta Bogu — to mora biti naša prva in najvažnejša skrb. Njej je podrejena skrb za telesno zdravje in blagostanje: »Kaj namreč koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa pogubi?«

Ce dušo rešimo za življenje, pridobimo vse; če izgubimo dušo, izgubimo vse! Kristjani se moramo zelo truditi, da ne mislimo kot ljudje, katerih upanje je zaprti v rešitev tega sveta in je zato njihova glavna skrb pridobitev materialnih dobrin. Za nas morajo biti materialne dobrine samo potrebno sredstvo za doseg duhovnih dobrin in večnega življenja.

To ni vedno lahko, ker ima svet svojo moč. Nevaren ni samo svet okoli nas, ampak tudi svet, ki je v nas — naša sebičnost, ki je posledica izvirnega greha. Zato je potrebna božja milost, da nam priskoči na pomoč, ljubezen do Boga in večnega življenja. Ta ljubezen mora biti močnejša od navezanosti na stvari tega sveta.

MILAN NEMAC

Ob jubilejni Dragi

(Predsednik DSI Sergij Pahor odgovarja)

V zadnjih letih se je Draga iz omalovaževane in ovirane prireditve z mikavnim prizvokom oporečništva za ene, z odbijajočim zadahom »reakcije in klerikalizma« za druge, iz »zbrališča jeznih mož«, kot jo je označil neki dopisnik, spremenila v enega najbolj odmevnih in priznanih kulturnih dogodkov na slovenskih tleh. Kje je iskati ključ tega uspeha, v okoliščinah, ki so Drago spremljale in jo takorekoč same potiskale v določeno smer, ali v zavestnih izbirah odbora Društva slovenskih izobražencev?

Najnovejši razvoj v Sloveniji in Jugoslaviji nam je dal prav in je potrdil pravilnost naših izbir. To spoznanje nam po eni strani daje zadoščenje za napore, ki smo jih vložili v dosedanjih 24 Drag, po drugi pa nam potrjuje prepričanje, da smo pravilno ravnali, ko se nismo zapirali v manjšinskost, ampak smo gledali širše na usodo vsega slovenskega naroda.

Politični razvoj v Sloveniji je seveda vplival na Drago, vendar pa je jasno, da smo smer tudi zavestno izbirali, saj smo težili predvsem za tem, da v demokratičnih vrstah ohranimo (ali zbudimo) živ čut za politična vprašanja, na katere so premnogi — iz samoobrambe — gledali brezbržno, ker je bila pač enostranska in totalitarna. V tem smo seveda le deloma uspeli, ker naš glas ni mogel doseči vseh Slovencev.

Ko listamo zbornike preteklih Drag, med predavatelji in diskutanti opazimo kar lepo število predstavnikov sedanje vladne politične koalicije v Sloveniji, med njimi predsednika skupščine, ministrskega predsednika, zunanjega ministra, ministra za kulturo itd. Je bila torej Draga nekakšna tribuna Demosa še pred njegovim nastankom? Gotovo Draga ni brez zasluge za povratak demokracije v Slovenijo?

Mi si ne delamo prevelikih utvar. Do preobrata v Sloveniji bi prišlo tudi brez Drage, kot se je to zgodilo v državah, kjer je vladal še hujši real-socializem. Vendar pa mislim, da je DEMOS med udeleženci Drage našel nekaj ljudi z jasnimi idejami, ki so odločno pripomogli k uspehu demokratične alternative v Sloveniji.

Čedalje večje število obiskovalcev, kakovost predavanj, sedaj še uradno priznanje Slovenije. Vse to prinaša organizatorjem do nedavnega nesluteno zadoščenje, nalaga pa tudi breme večje odgovornosti. Tem, ki so v zadnjih letih Dragi dajale odmevnost in uspeh (npr.

slovenska državljanska vojna, usoda domobrancev, kritika komunističnega režima v Sloveniji itd.), najbrž ne bo mogoče nadaljevati v nedogled. Kako torej z Drago naprej, kako ohraniti sedanjo raven privlačnosti? Ali pa je Draga pravzaprav svojo nalogo že opravila?

To, da bodo odpadle nekatere obvezne teme na Dragi, bo Dragi samo koristilo. Teme so bile doslej skoro vedno zelo splošne, ker so bili splošni problemi Slovenije, konkretnih se nismo mogli lotiti, da ne bi po nepotrebnem drezali v režim, sicer pa njihovih zaključkov tako ni imel kdo uresničevati: režim je bil gluha, somišljeniki Drage pa brez kakršnekoli možnosti. Delali smo to, kar se je dalo, čeprav se je lani eden izmed vidnejših slovenskih časnikarjev čudil, da smo tako malo bojeviti.

Tem za Drago je še veliko, pomislimo samo na kulturno provincialnost katoliških in splošno slovenskih krogov, pomislimo na vse spodbude, ki jih daje katoliško prenovitveno vrenje in ki je še neizkoriščeno, ali pa na manjšinsko problematiko, ki je še neizčrpana, če omenimo samo šolsko in kulturno področje. Draga torej svoje naloge še ni opravila, tudi do Slovenije ne, saj je dejanska demokratizacija še stvar prihodnosti. Poglejmo naprimer, kako se do nove slovenske vlade vedeta tisk in RTV.

Draga je nastala kot izraz slovenskega katoliškega razumnštva v Trstu. V zadnjih letih se je zamejska problematika delno umaknila vseslovenski. Kar nekam spontano je to bilo. Splošno-slovenska problematika je nekako bolj vžigala. Ali ni morda prišel čas, da Draga spet posveti večjo pozornost zamejstvu, predvsem zamejskemu katolicizmu?

Katolicizem v zamejstvu je v krizi kot je v krizi povsod, samo da je pri nas ta kriza bolj vidna in otipljiva, ker je združena s problemom števila. Tržaških cerkva bi Slovenci verjetno ne napolnili, tudi če bi v nedeljo vsi šli k maši... Malo nas je, zato se vsak pojav močno pozna. Mimogrede bi še povedal, da tudi tisti, ki hodimo ob nedeljah k maši, verjetno premalo molimo, ker ne zaupamo. Nekdo bi nas pač moral prepričati, da molimo lahko tudi z namenom... potem bi se morda prebili do prepričanja, da ni važno, koliko nas je, ali če nas večina ne hodi k maši.

Kdo pravzaprav Drago pripravlja? Kdo izbira predavatelje, kdo sodeluje pri njeni organizaciji in kdo jo finančno omogoča?

Draga je od vsega začetka izraz dela in aktivnosti Društva slovenskih izobražencev, ki je prisotno v naši javnosti že 30 let z rednimi tedenskimi srečanji od oktobra do junija. Prav ta rednost daje moč društvu in zagotavlja zaslonbo ljudi, ki so pripravljani pomagati v Dragi. Predavatelje in teme izbira pripravljalni odbor, vendar je to rezultat pogovorov in posvetov širšega kroga prijateljev Drage. Poglavje zase je finansiranje: ekonomisti bi dejali, da je pri Dragi veliko takoiimenovane »dodane vrednosti« — za vsako liro, ki smo jo porabili, je bilo vsaj desetkrat toliko prihranjenega v obliki prostovoljnega dela. Tako stanje seveda ne more trajati, vendar pa je pri nas trajalo do nedavnega. Zadnji dve leti smo si privoščili tiskati zbornik v tiskarni, letos nas čaka še večji strošek. V sedanji obliki bi seveda ne mogli brez pomoči iz javnih sredstev in openske hranilnice. Deloma pa se Draga tudi samofinansira. Tudi če bi odpadla vsa pomoč,

Bliza se 6. september

Leta 1930, 6. septembra v jutranjih urah so fašisti ustrelili štiri slovenske fante na bazoviški gmajni. Vsi dobro vemo, kako so fašisti hoteli uničiti slovensko manjšino v Italiji. Zaprl so slovenske šole, prepovedali kulturno delovanje, pregnali slovenske duhovnike. Spreminjali so primke družinam in imena vsem v italijanska imena. Nič čudnega, da so se zavedni Slovenci začeli organizirati v obrambo svojega naroda in nasprotovati fašističnemu režimu. Prve žrtve fašizma so bili Bidovec, Miloš, Marušič in Valenčič, ki si orosili s slovensko krvjo naš Kras, našo zemljo.

Ne moremo, ne smemo pozabiti teh žrtev in vseh drugih, ki so jim sledile. Bazovska župnija se jih vsako leto spominja, moči in razmišlja pri sv. maši. Tako bo tudi letos 6. septembra ob 20. uri, ko poteka 60 let od tistega žalostnega dneva.

Ne moremo in ne smemo pozabiti tistih žrtev, ki so jih komunisti vrgli v grozno smrt med vojno in še zlasti po končani vojni. Naš človek, ki je trpel pod fašizmom, je šel med partizane in je z njimi sodeloval iz ljubezni do svojega naroda. Ni imel komunistične ideologije v glavi. Komunistična partija, ki je organizirala partizanstvo, je našim ljudem obljubljala: z našo borbo hočemo braniti delavce in Slovence.

Leta 1942 je fašistični federal prišel iz Sežane k bazovskemu župniku Banku in mu zagrozil, da bo tekla kri, če ne bodo nehali v cerkvi peti, moliti, pridigati v slovensščini. Banko se je obrnil na škofa Antona Santina za nasvet. »Škof mu je odgovoril (pismo se hrani v arhivu župnije): »Vi nadaljujte. Dajte vsakemu, kar mu gre: Slovincem slovensko, Italijanom italijansko. S pravičnostjo gradimo veličino države. Ali hočejo fašisti, da bo slovenska manjšina sledila komunistom?«

Na našem bazovskem Krasu je zglasna fojba. Mnogi so mislili in mislijo, da je fojba v Bazovici maščevanje nad fašisti, ki so nas preganjali. Kar se je zgodilo okrog v fojbi in okrog nje, ni sad sovražstva Slovencev do krivičnih Italijanov, temveč delo komunistične partije, ki se je maščevala nad nasprotniki, in obenem spravila v grozen grob Italijane, Nemce, Slovence. Fojba je, kot številne druge jame na Slovenskem (Kočevski Rog, Teharje in druge) grobnica, kjer ležijo tisti, ki jih komunisti ni hotel živih, zato, da bi sam vodil svet.

Kot drugod v Sloveniji, tako smo tudi mi za spravo med nami, ki smo različnega političnega mišljenja, in mar Sloveniji in Italijani. Molimo za spravo, da bi se na naših tleh nehali vsako sovražstvo, maščevalnosti in bi se ljudje držali Kristusove zapovedi: »Ljubite se med seboj!«

M.Ž.

Ljubljanska televizija v Vatikanu

Vatikan pomeni bogastvo v vsakem oziru, tudi umetniškem. V znamenju novih razmer v Sloveniji je ljubljanska televizija stopila v Vatikan in tam štirinajst dni snemala, kar je pomenljivojšega. Pri tem so ji pomagali in svetovali dr. M. Jezernik, p. Pavel Leskovec, ki skrbi za slovenske oddaje na vaticanskem radiu, ter Drago Klemenčič, ki je kot časnikar primeren svetovalec v cerkvenih zadevah. Televizijska ekipa je posnela dvajseturni program, ki ga bo oddajala enkrat po Božiču.

bi lahko postavili na noge Drago, čeprav skromnejšo.

Kakšna bo letošnja Draga? Pričakuješ za letos rekorden obisk? Morda tudi v zvezi s Svetovnim slovenskim kongresom?

Letošnja Draga ne bo bistveno drugačna od dosedanjih 24. Program je znan, imena pa so — po več letih skrivanja — objavljena obenem z napovedjo Drage. Tematsko se tudi tokrat držimo stalnic naših študijskih dni, obogatel jo bo sestanek za svetovni kongres, pomembna pa je napovedana prisotnost predsednika slovenske vlade Biasuttija in predsednika slovenske vlade Peterleta na uradni proslavi v nedeljo, 2. septembra. Glede obiska pa lahko samo rečem, da v raznih krogih vlada za letošnja Drago veliko zanimanje. Da ne bi koga razočarali, pa smo tokrat poskrbeli za večjo stredo nad Drago, to se pravi, ostali bomo v okrilju Finžgarjevega doma in Marijanišča na Opčinah, vendar pa smo si za 25-letnico omislili najem montažne hale, nekakšnega velikega šotora, ki bi moral vsem udeležencem zagotoviti kolikor toliko udobno udeležbo tudi v primeru morebitnega slabega vremena. Vsi so toplo vabljeni.

Pogovarjal se je Tomaž Simčič

Skupna molitev pri višarski Mariji

Veliko število rojakov se je v nedeljo, 5. avgusta, zbralo v senci višarske cerkve na 2. molitvenem srečanju, ki ga je pripravil Svet slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi (SSKIE). V novem Domu srečanj so udeleženci lahko poslušali začetni predavanje iz ciklusa, ki ga bo SSKIE skušal izvesti do leta 1992, ko se bo Evropi odprlo novo poglavje. Predavanja naj bi prikazala, kako smo bili Slovenci res soustvarjalci in sooblikovalci Evrope in skupno z njo rasli iz krščanskih korenin. Najprej je dr. Jožko Savli predstavil svoje najnovejšo izsledke o slovenski državi Karantaniji (na razpolago je bila tudi njegova pravkar dotiskana knjiga Slovenska država Karantanija). Drugo razmišljanje je bilo posvečeno temi Evropska misel in Slovenci v 19. stoletju. Predaval je zgodovinar dr. Vinko Rajšp iz Ljubljane. V cerkvi je krajšim pozdravim nagovorom privedil sledila maša, ki jo je ob koncelebraciji številnih izseljenkih duhovnikov in seveda p. Filipa, upravitelja višarske cerkve, daroval škof Janez Jenko. Prošnje so prebrali Slovenci iz raznih evropskih

držav, zamejstva in domovine in se tako simbolično povezali v resnično skupnost. Sv. mašo, katere sta se poleg drugih uglednih gostov udeležila tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle in ljubljanski župan Jože Strgar, je povzdignilo še petje cerkvenega zbora Ljubljana-Trnovo. Pevci so nas prijetno presenetili, saj je bilo predvideno ljudsko petje.

Ob koncu je predstavnik SSKIE prebral odprto pismo, naslovljeno na ministra za Slovence po svetu Janeza Dularja; izražena so bile želje in pričakovanja Slovencev po svetu ter zaupanje in pripravljenost za sodelovanje z novo slovensko vlado. Pred novim višarskim domom se je srečanje nadaljevalo v prijateljskih razgovorih in veseli družabnosti; pridružil se je tudi minister Dular, ki je zaradi neke druge obveznosti prišel na Višarje nekoliko kasneje.

Upamo, da je to srečanje utrdilo prepričanje, da moramo Slovenci, kjerkoli živimo, skupno graditi pot v novo Evropo na temeljih krščanstva in ljubezni do lastnih korenin.

V.

Srečanje na Stari gori

Se eno skupno srečanje Slovencev in Furlanov bo letos, in sicer 8. septembra na Stari gori. Srečala se bo mladina iz videmske ter koprške škofije. Srečanje oz. romanje bo vodil škof M. Pirih.

PROGRAM. ob 9.30 zbiranje v čedajski stolnici.

Ob 10. uri delo po skupinah v zavodu uršulink.

Ob 12.30 kosilo iz nahrbtnika.

Ob 14.30 zbor vseh romarjev ob vzožju božje poti in odhod peš.

Ob 17. uri sv. maša na prostem.

Umrl je nekdanji goriški prefekt

Pred kratkim je v Tridentu, kjer je šele pred kratkim nastopil službo vladnega komisarja, umrl prejšnji goriški prefekt dr. Vincenzo Garsia. V naši pokrajini je deloval dobra štiri leta in pokazal velik posluš za probleme pokrajine in ljudi. Postal je zelo priljubljen in se vedno rad udeleževal javnega in kulturnega življenja v mestu. Dobro je tudi poznal in razumel vprašanja slovenske manjšine. Naj počiva v miru!

Slovenski deželni zavod za poklicno izobraževanje

priraja v šolskem letu 1990/91 sledeče tečaje:

POKRAJINA TRST

1. za dodeljene uradniškemu delu - 1. letnik (1200 ur);
2. za uradnike uvoznico-izvoznega podjetja - 2. letnik (1200 ur);
3. za obdelovalce kamna - 2. letnik (1200 ur);
4. za bančno tehniko (30 ur);
5. za psihologijo prodaje in marketinga (50 ur);
6. za upravljanje podjetij (60 ur) - pogoj za vpis dokončana višja srednja šola;
7. za strojepisje (150 ur);
8. srbohrvaščine (120 ur);
9. za knjigovodstvo in fiskalne obveznosti v podjetju (80 ur);
10. za programiranje na personal computerju z razvitejšimi jeziki (200 ur) - pogoj za vpis dokončana višja srednja šola;
11. za osnovno informatiko in MS-DOS (60 ur);
12. Word processing - tečaj urejevanja besedil (60 ur);
13. za uporabo programa Data base (60 ur);
14. za animatorje na socialno-kulturnem področju (60 ur);
15. za upravljanje kmetij namenjenih kmečkemu turizmu (60 ur);
16. za cvetličarstvo in okrasne rastline (80 ur);

POKRAJINA GORICA

1. za kuharje - 1. letnik (1000 ur);
 2. za prodajalce - 2. letnik (1000 ur);
 3. za angleščino (120 ur);
 4. za strojepisje (150 ur);
 5. za bančno tehniko (30 ur);
 6. za upravljanje osebja - plače in ostale obveznosti (80 ur);
 7. fitopatologija (30 ur).
- Vpisovanje in podrobnejše informacije do 21. septembra t.l.:
- V Trstu - na sedežu Zavoda, ul. Gimnastika 72 (Dijaški dom), tel. št. 577941; na sedežu Kmečke zveze, ul. Cicerone 8/B, tel. št. 362941 (za tečaje iz kmetijstva);
- v Gorici - na sedežu Zavoda, ul. Croce 3, tel. št. 0481/81826.

Delegacija openske župnije pri škofu

V petek, 17. avgusta 1990 je škof msgr. Lorenzo Bellomi sprejel širšo delegacijo z Opčin, od Banov in Ferlugov.

Člani delegacije so g. škofu predložili naslednje utemeljene želje:

1. Naj ostane v veljavi listina iz leta 1966. Ta jasno določa, da je župnija sv. Jerneja pastoralno središče za vse Slovence z Opčin, od Banov in Ferlugov. Tukajšnji Slovenci zato zahtevajo, da ima ta župnija še naprej slovenskega župnika in da ostane še nadalje slovensko središče kot je vedno, od vsega začetka, bila. — Omenjena listina jasno določa tudi, da imajo italijanski priseljenci svoje pastoralno središče v cerkvi sosednje župnije, v Kraški ulici (Via Carsia).

2. Naj ostane na Opčinah sedanji g. župnik, ki je zaradi svojih človeških lastnosti tako priljubljen in spoštovan.

3. Naj župnija dobi slovenskega kaplana, ki naj popolnoma obvlada italijansko. Ni res, da se župljani protivijo namestitvi slovenskih salezijancev, so pa, žal, prevečkrat zaprepaščeni nad zadržanjem nekaterih italijanskih kaplanov.

4. Naj v sosednji župniji v Kraški ulici (Via Carsia) upoštevajo načelo enakopravnosti in enakovrednosti vseh župljanov ne glede na jezik, kot se to dejansko dogaja v župniji sv. Jerneja.

Delegacija je nato g. škofu izročila petico, katero je podpisalo 1290 (tisočdvesto devetdeset) polnoletnih župljanov, in mu povedala, da so župljani vznemirjeni in ogorčeni, zlasti še ker bi se za določeni načrti lahko skrivale nam sovražne anahronistične sile, ki so s svojo izkrivljenostjo in s svojim nasiljem povzročile vedno samo nepopravljivo škodo. Delegacija mu je rekla tudi, da je nam primorskim Slovincem Cerkev, žal, naredila že več krivic.

Prosimo ga, da nam da jasen in nedvoumen odgovor.

V sproščenem in tudi pristranskem razgovoru, ki je trajal več kot poldrugo uro, je g. škof delegaciji zajamčil:

- da ostaja listina iz leta 1966 neokrnjena v veljavi,
- da bosta v župniji sv. Jerneja še naprej imela svoj sedež slovenski župnik in tudi slovenski kaplan, in
- da bo torej župnija sv. Jerneja tudi v prihodnosti pastoralno središče za vse Slovence s celih Opčin, Banov in Ferlugov.

Žal pa ni dal dokončnega odgovora o premissitvi g. župnika, ker še ni prejel odgovora slovenskih salezijancev, ki naj bi prevzeli župnijo v popolno upravo s slovenskim župnikom in kaplanom.

Opčine, 19. avgusta 1990

Ustanovljen odbor Svetovnega slovenskega kongresa v Trstu

V ponedeljek, 27. avgusta, se je na pobudo Društva slovenskih izobražencev in Slovenskega kluba v Trstu v Prosvetnem domu na Opčinah zbralo večje število ljudi, od katerih je večina — po daljši razpravi — pristopila k pobudi in izvolila področni odbor za Trst. V odboru so: Boris Pahor (predsednik), Bojan Brezigar, Ravel Kodrič, Jože Pirjavec, Davorin Devetak, Sergij Pahor in Maja Lapornik. Ena prvih obveznosti, ki si jih je prevzel novi odbor, je ustanovitev podobnega organa v Gorici in v Benečiji.

Sekcija Slovenske skupnosti v občini Dolina priraja svoj letošnji

NAŠ PRAZNIK

v dneh 1., 2. in 3. septembra na prireditvenem prostoru na Krmenki (pri Domju)

Sobota, 1. septembra: ob 18. uri odprtje. Od 20. do 24. ure igra ansambel Karavane iz Bistrice.

Nedelja, 2. septembra: ob 18. uri koncert godbe na pihala iz Nabrežine, pozdrav prirediteljev in politični govor pokrajinskega tajnika Mira Opelta. Od 20. do 24. ure prosta zabava ob zvokih ansambla KRT iz Kranja.

Ponedeljek, 3. septembra: ob 18. uri odprtje. Od 20. do 24. ure ples z ansambлом KRT iz Kranja.

Vse tri dni delujejo kioski z jedmi na žaru in domačim vinom.

Po prazniku na Repentabru

Ko bi sodili po številu ljudi, bi rekli, da je praznik Marijinega Vnebovzvetja dobro uspel. Župnik g. Tone Bedenčič ima z organizacijo tega praznika ogromno dela. In hvala Bogu, da more obvladati tako množico ter ustvariti vzdušje, ki ga skrivnost praznika narekuje.

Tako je v jutranjem nagovoru g. škofa Bellomija in v popoldanskem g. Bedenčiča bila dobro poudarjena osrednja misel, da je mogoče govoriti o Mariji le tistemu, ki veruje in priznava, da je Kristus za nas postal Očetov dar, ko si je za svojo človeškost privzel Marijino človeško naravo.

Verujemo dalje, da odkar je Kristusova noga stopila na ta naš svet, ga je tudi posvetila in poveščala. Kdor čuti v sebi kaj božjega, ga je lahko v polni meri užival tudi zunaj sebe in lepi sončni okolici s čudovitim razgledom raz Repentabrskega griča.

Praznik na Repentabru je bil tako za

Bralci pišejo

Občinski upravi v Miljah

Zvedeli smo za pobudo o poimenovanju »jezerce« v Osapski dolini. Zaveda sama po sebi ni napačna, če bi ne bilo nobene ozadja in samovolje, ali bolje rečeno, načrtnega potujevanja slovenskih imen za kraje, kjer že 1300 let Slovenci prebivamo. Prav zaradi tega želimo iznesti nekatera dejstva, ki jih miljski meščani ne poznajo ali popolnoma zanemarijajo:

1. Omenjena »jezerca« — »laghetti« — niso naravnega nastanka, ampak nemarna in nenaravna zaluščina vsiljene, in kmalu potem propadle, opekarne »Val d'Adige«, ki je za sabo pustila v tisti zemlji nezapolnjene jame, katere bi bila morala po vseh predpisih in obvezah zapolniti. Torej so nastala pred 20 leti, ko smo se uprli dovažanju vseh mogočih, tudi strupenih, odpadkov.

2. Cela dolina od Ospa do morja je bila do začetka tega stoletja eno samo močvirje. Po njem so prebivalci okoliških vasi (Osp, Mačkolje, Plavje, Oreh, Stramar in Zavlje) ribarili in nabirali trstičje. Ob glavnem toku Reke so plule večje barke do Vinjana in Križpota ter prevalele tam nasekani les in pridelano oglje. Manjši čolni so pripluli vse do Ospa. Komarji — in z njimi malarija — ter pomladanski in jesenski naliivi, ki so škodovali sosednjim obdelanim zemljiščem, so privedli osapskega dekana msgr. Josipa Kompara, poslanca v istrskem deželnem zboru in v dunajskem parlamentu, da je izposloval pri dunaski vladi izušitev tega močvirja, ureditev in utrditev glavnega toka Reke ter odtočnih jarkov. Tako pridobljeno zemljo je dunajska vlada, na podlagi zakona o agrarni reformi, razdelila kmetom okoliških vasi: Osp, Mačkolje, Plavje, Oreh, Stramar in Zavlje, t.j. med kmete dveh obalnih katarskih občin Osp in Plavje. Msgr. Josip Kompara je nato povezal vse nove lastnike v kmečko združenje, ki je skrbelo za redno vzdrževanje odtočnih jarkov. Odboru združenja so lastniki plačevali določeni znesek, ob izrednih priložnostih pa so vsi lastniki prostovoljno prihiteli na utrjevalno delo.

Severni del doline, od glavne ceste do morja, je bil že več stoletij spremenjen v soline pod upravo miljske mestne oblasti.

Leta 1921, po priključitvi naših krajev k Italiji, je nova oblast združenje razpustila, ker ji ni bilo po godu nobeno slovensko društvo ali združenje, čeprav samo za vzdrževanje jarkov. Lastniki so morali svoj prispevek plačevati novi oblasti, jarke pa so morali sami vzdrževati. Leta 1950, kot vemo, so dolino ob levem bregu Reke imenovano Salvinovec in Landovec, odkupili od kmetov — tudi izkoriščajoč tedanje krizno stanje z oblubo stalne zaposlitve — in tam zgradili opekarno »Val d'Adige«, ki je delovala le kakih 15 let. Tudi to je bila načrtno in zvito izpeljana odtujitev zemlje slovenskim kmetom.

3. Dejstvo, da omenjeni kraj ima že svoje izvirno ime »Salvinovec« in »Landovec«, dokazuje, da kraj ne potrebuje nobenega drugega imena, če res hočemo

Cerkev ponovno priložnost, da spregovori o zaprtosti individualne etike. Ne spreobrnemo se sicer od jutra do večera, bese da ob ugodnem trenutku pa morda le komu pomaga iz krize današnjega vrenja, da se vrne domov bogatejši za novo spoznanje.

Slovesna liturgija na prostem pa ima, žal, tudi negativno stran, vsaj v določnih okoliščinah. Okrog oltarja se navadno zbere večina tradicionalnih romarjev. Drugačen scenarij pa se kaže v ozadju, kjer pasivna prisotnost množice dejansko banalizira sakralnost verskega obreda. V neposredni bližini prodaje pijač in gostov od vsepovsod je skoro nemogoče pričakovati kaj drugega, vendar osnovna pravila omike in kulture narekujejo vsaj to, da zbravnosti ne motimo.

Repentabor je privabil tudi dve pristni gorenjski narodni noši. Dober glas, ki gre v deveto vas, je prišel (po radijskem sporočilu) tudi v Postojno in napolnil zvesti romarici na božjo pot k Repentabrski Mariji. Ameriški Slovenec (rojen v Piranu), po dolgih letih na obisku domačih krajev, ju je ves srečen ujel v svoj aparat, da ga bosta kot drag spomin spremljali na povratku v Ameriko.

S petimi litanijami Matere božje v cerkvi so romarji zaključili praznik Marijinega vnebovzvetja in se že pripravili na god sv. Roka naslednjega dne. F.V.

spoštovati vse moralne in naravne zakone.

Do danes so vse oblasti našim ljudem in krajem samovoljno in nasilno »uradno« pačile in spreminjale imena, kar je v sedanjih časih demokratične odprtosti in razglednosti nedopustno in nesprejemljivo.

Naše Društvo upa, da ne bo občinska uprava kaj takega dovolila tudi zaradi dejstva, da je naše Društvo že 30. novembra 1989 sporočilo občinski upravi svojo željo po srečanju in sodelovanju v vseh zadevah, ki se nanašajo na slovenske občane, kot je to delalo s prejšnjimi upravami. Žal do danes nismo še prejeli na tisto pismo nobenega odgovora.

S spoštovanjem.

Predsednik D.S.M.O.
(Kiljan Ferluga)

Srečanje SSK in Demosa v Orehovljah

Na pobudo načelnika svetovalske skupine Slovenske skupnosti iz občine Sovodnje Branka Černica in Zorka Pelikana, ki je pri novogoriškem DEMOSU odgovoren za mednarodno sodelovanje, je pretekli teden potekalo v Orehovljah »Pod lipo« srečanje med predstavniki Slovenske skupnosti iz sovodenske sekcije in predstavniki DEMOSA iz Mirna. To srečanje lahko označimo kot prvi uradni stik med političnimi predstavniki sorodnega mišljenja iz dveh krajev, Sovodnje in Mirna, ki ju danes sicer loči državna meja, a ki sta še v bližnji preteklosti spadala v isto občino, v občino Miren. Nedvomno velja podčrtati, da je ta oživljeni stik prav gotovo posledica ugodnih sprememb v Sloveniji v smeri političnega pluralizma. To so ugotavljali tudi gostje Mirenskega DEMOSA, ki so menili, da so politične spremembe v Republiki Sloveniji prinesle somišljenikom edine slovenske stranke v Italiji tudi politične sogovornike. Tako se zdaj pojavljajo — kot so ugotavljali vsi prisotni — sorodni problemi, ki so posledica teritorialne bližine in nove politične realnosti. Predstavniki SSK in DEMOSA so se v prijateljskem razgovoru dotaknili nekaterih konkretnih problematik. Glede kamnoloma Lokvica so se vsi prisotni strinjali, naj bi na Lokvici ne bilo kamnoloma in to predvsem iz ekoloških razlogov, da se pa strinjajo z iskanjem primernejše lokacije, v kateri bi kamnolom ne predstavljal nevarnosti za naselja in vire pitne vode. Predstavniki Demosa so prijatelje SSK tudi seznanili o Demosovi pobudi v zvezi z povojnimi deportiranci, pobudi, ki jo je osvojila tudi novogoriška Skupščina (občinski svet). Prisotni so tudi izrazili nujnost, da se opravi analiza zemlje v hruškovi nasadih, podobno kot so to že storili v Sovodnjah. Nasplošno pa so vsi prisotni politični predstavniki izrazili željo po stalnem sodelovanju tudi na kulturnem in društvenem področju in poudarili potrebo, da skupno razrešujejo probleme, ki jih družijo, neglede na ločitev, ki jo povzroča sedanja državna meja. V preteklosti so takšne težnje že obstajale (pomislimo le na obmejna srečanja, na delovanje cerkvenega pevskega zbora), zdaj jih je treba le še utrditi. Ob skupnem delu bo mogoče pojem slovenstva okrepiti in ga nasloniti na trdna, realna tla.

GORIŠKE NOVICE

Slavje na Prevalu

Od zadnje vojne dalje na Prevalu ni bilo več tradicionalnega slavlja na praznik Marije Vnebovzete. To slavje sega nazaj v stoletja, ko so se na ta praznik zbirali verniki iz Furlanije in iz Brd, da so v procesiji skupno proslavljali Vnebovzeto. Ta tradicija je odpadla, ker je bila cerkev med zadnjo vojni požgana in material povečini odpeljan. Sedaj je pa župnija v Moši, kamor cerkva spada, dala pobudo, da se cerkev in z njo tudi tradicionalna procesija obnovi. To voljo so na praznik potrdili tudi domači župan dr. Pier Luigi Medeolet ter dr. Bruno Longo in Tomat Alberto v zastopstvu dežele, ki so se vsi trije slovesnosti udeležili. Tisto popoldne je vse kazalo, da slavje na prostem ob cerkvi odpade zaradi grožče nevihte. Toda nadškof Bommarco

je vsako obotavljanje prekinil in ob cerkvi začel s somaševanjem. Oblaki so se kmalu razpršili in ob lepem vremenu se je nadaljevala sv. maša in se po maši razvila procesija s kipom Matere božje v župno cerkev v Moši. Pred mašo je g. nadškof pozdravil navzoče vernike v slovensčini in italijansčini, berila so pa bila v treh jezikih, tudi v furlanščini. Pri pridigi se je g. nadškof navezal na tradicijo, ki izpričuje, da je bil glavni oltar cerkve na Prevalu posvečen Mariji Vnebovzeti, ter nato poudaril, kaj pomeni »Perdone« kot se naziva slavje na Prevalu.

Po maši se je razvila dolga procesija do cerkve v Moši, kjer so Marijin kip znova postavili na njegovo mesto v pričakovanju, da se bodo želje in načrti izpolnili in se bo Marija vrnila v svoje obnovljeno svetišče.

Zasedal je pokrajinski svet SSK za Goriško

V petek, 10. avgusta se je v Katoliškem domu pod vodstvom predsednika M. Breščaka sestel goriški pokrajinski svet SSK. Tajnik Mirko Špacapan je poročal o političnih pogajanjih v pokrajinskem merilu, Karlo Brešan pa o občinskih dogajanjih. Svet SSK je čestital Marjanu Breščaku ob njegovi izvolitvi v občinski odbor. Istočasno pa se je tajnik Mirko Špacapan zahvalil dosedanjemu odborniku A. Bratužu za ves trud, ki ga je v vseh teh letih vložil kot svetovalec in odbornik na goriški občini skupaj z občinskim svetovalecem in odbornikom D. Paulinom. Kljub občasnim razhajanjem ostaja neizpodbitno dejstvo, da so predstavniki SSK na občini podarili lep del svojega življenja za skupno korist, za kar se jim je treba zahvaliti. Končni aplavz prisotnih je najbolj pokazal občutke hvaležnosti, obenem pa vzpodbudil k nadaljnjemu delu za skupno rast.

V razpravi, ki je sledila, so se oglasili Benjamin Černič, ki je obžaloval zlasti dejstvo, da se vedno manj govori o programih, ker da so politiki v ospredju samo »stolčki«, S. Primožič je opozoril, naj bo SSK budna pri bodočem novem oblikovanju mestnih konzult, da ne bodo nastale za Slovence neljube rešitve, F. Kenda je ugotovil, da je v Krminu dobro sodelovanje med SSK in novoizvoljeno predstavnicu na skupni listi za Krmin in da to predstavlja nujen korak na poti ohranjanja narodne zavesti in organizacije krminkih Slovencev, H. Koršič se je zaustavil zlasti ob važnosti stikov z matično Slovenijo, M. Terpin je poudaril, zlasti odločilno vlogo, ki jo danes odigrava SSK v goriškem političnem svetu, saj edina predstavlja manjšino v mestni vladi.

Tajnik Špacapan je poročal nadalje o obisku pri novogoriškem županu Pelhanu ter o stikih, ki jih je SSK navezala s sorodno politično organizacijo Demos v Sloveniji. Vsi prisotni so se strinjali, da je treba te stike poglobiti, tudi zato, da Goriška ne ostane ob robu dogajanja. V to smer spada tudi nedavni obisk Matjaža Sinkovca, predsednika komisije za mednarodne odnose pri slovenskem parlamentu, pri SSK v Gorici, do katerega je prišlo prav po prizadevanju novogoriškega Demosa.

Nadalje je bilo govora o novih odnosih v zamejstvu med različnimi komponentami, o bodočem občnem zboru SSO v mesecu oktobru, o stikih z SKGZ.

Napovedan je bil tudi izreden kongres v mesecu septembru za ureditev statuta in članstva v tajništvo in svetu.

Praznik Marije Kraljice - Marijnega Srca in blagoslovitev nove kapelice Srca Jezusovega v Dolu pri Ferletičih

Dol, ki je bil do 15.9.1947 pod župnijo Opatje selo, sedaj pa spada k župniji Jamlje, je 19. avgusta doživel lep domači praznik. V zasilni kapeli, ki že od oktobra 1947 služi za vsa bogoslužna opravila, je bila slovesna maša v čast Brez. madežnemu Marijinemu Srcu, ki z Jezusom v nebesih kraljuje. Sv. mašo je daroval misijonar Ivan Štanta. Zraven sta bila domači župnik Anton Prinčič in pomočnik v bolezni dr. Kazimir Humar, letošnji zlatomašnik, ki že 15 mesecev hodi iz Gorice v Dol. Med zadnjo vojno je kot župni upravitelj v Opatjem selu oskrboval tudi Dol, zato starejši ljudi še pozna. Narodno in versko zaveden vaščan je letos povabil za ta praznik cerkveni zbor iz Mirna. S svojim lepim petjem je zbor dvignil praznik in okreplil domači zborček. Po maši je g. misijonar

Kapelica Srca Jezusovega v Dolu

blagoslovil obnovljeni kip Brezmadežne. Pevci so ob zaključku zapeli zlatomašniku »Zlatomašnik bod'pozdravljen« in v zahvalo za ves trud izrazili hvaležnost. Letos je na to nedeljo padel tudi god sv. Janeza Eudesa, vnetega častilca Jezusovega in Marijnega Srca. Po maši smo šli v zaselek Ferletiči za blagoslov nove kapelice Srca Jezusovega, ki jo je zamislil in na svoje stroške postavil ob svoji hiši v zahvalo in izraz svoje vernosti in sorojakom v spomin na Odrašenika sveta domačin od Ferletičev C. F.

V Zaselku Vižintini že stoji staro versko znamenje Jezusovega Srca. V kamnu je vsekan napis: Grešnik, poglej Srce Jezusovo. Sedaj na južnem delu vasi pa

stoji nova lična kapelica s kipom Srca Jezusovega z napisom v mozaiku Srce Jezusovo tvoji smo. Ta mozaik je pripravila s. D. Bajc z Vipavskega. V spremstvu domačega župnika in g. Lipovška z Mirenskega Gradu je g. misijonar blagoslovil to novo kapelico in poudaril, naj tudi to novo versko znamenje ob cesti in hiši spominja vse mimoideče na Jezusovo ljubezen do nas ljudi in na nadzemlske vrednote: Kvišku srca! Pevski zbor je tudi tu lepo prepeval pesmi v čast Jezusovemu Srcu. Naj povemo, da je bil navzoč tudi doberdobski župan M. Lavrenčič. Darove, nabrane ob tej priložnosti, bo g. misijonar porabil za misijonske potrebe in morda za kako kapelico na Madagaskarju. Graditelj nove kapelice se vsem udeležencem in darovalcem lepo zahvaljuje.

Tako smo v Dolu 19. avgusta počastili Jezusovo in Marijino Srce in prosili božji blagoslov nad vse!

Tiskovno poročilo

Sekcija SSK Števerjan se je zbrala na izredni seji dne 17.8.90 zaradi obtožbe pri goriškem sodišču števerjanskega župnika Antona Lazarja s strani upraviteljice Golf Hotela Isabelle Formentini v Števerjanu, ker naj bi zvonjenje in bitje ur iz cerkvenega zvonika motilo goste hotela. Števerjanski župnik je pred časom sklical župnijski svet in nato v cerkvi izvedel anketo, kjer so se vsi izrekli proti prekinitvi tako zvonjenja kot bitja ure. Sekcija SSK meni, da tolmači želje ogromne večine števerjanskih prebivalcev, da se stoletni običaji in navade ohranijo in zato izraža vso podporo župniku, obenem pa izraža ogorčenje med takim sodnijskim postopkom in pričakuje od sodnih oblasti, da upošteva voljo in želje večine prebivalstva.

Tajništvo SSK Števerjan

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zaradi preobilice materiala smo morali nekatere članke odložiti za prihodnjč. Prosimo za razumevanje.

OBVESTILA

Vsakoletna duhovna obnova za družbenice in žene bo v Zavodu sv. Družine v nedeljo 9. septembra. Začetek ob 9. uri, zaključek z mašo ob 18. uri. Obnovo bodo vodili kapucini iz Vipavskega Križa. Vabljeni tudi žene iz vasi.

Seja ZSKP bo v ponedeljek, 3. septembra ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

Alojzijevišče. Dijaki, ki želijo v ta naš zavod, naj se prijavijo do 15. septembra (tel. 533.515).

Na goriškem gradu prirejajo Slovenske kulturne organizacije v prvem tednu septembra dva koncerta. 5. septembra nastopa ansambel Plava trava zborava iz Zagreba, 7. septembra pa skupina Sartorello Furniture group iz Vidma. Začetek obeh prireditev ob 21. uri.

Knjige iz Argentine so naprodaj v Kat. knjigarni v Gorici, in sicer Vojko Arko, Cerro Shaihueque. Prijetno razpravljanje o slovenskih alpinistih v Bariločah in okolici ter Karla Rakovca Posneti soneti, zbirka sonetov, prevedenih iz raznih jezikov.

Avtobus za Sv. goro: Mednarodni avtobus vozi izpred železniške postaje v Gorici na Sv. goro vsako nedeljo in cerkveni praznik ob 7.45 ter ob 13.30. Povratek s Sv. gore je ob 11.30 ter ob 18. uri. Vožnja v vsako smer traja eno uro. Skozi Gorico vozi avtobus do Travnika in nato preko mejnega prehoda pri Rdeči hiši (Rožna dolina).

Zlčnica na Sv. Višarje bo v septembru in oktobru vozila vse dni v tednu razen ob petkih.

Ob 60-letnici ustrelnitve štirih Slovencev na bazovski gmajni bo v bazovski cerkvi sv. maša za vse žrtve nasilja raznih diktatur. Maša bo v četrtek, 6. septembra ob 20. uri.

Tržaška pokrajinska uprava razpisuje natečaj za enega vodilnega uradnika v javni upravi. Pogoji: starost ne več kot 40 let; diploma pravne ali slične fakultete, dosežene na kaki italijanski univerzi; vsaj pet let prakse v kaki javni ali privatni upravni službi. Rok za vložitev prošnje: 6. okt. 1990.

Natečaj za šolskega tajnika z znanjem slovensčine razpisuje tržaška pokrajinska uprava; pogoji: diploma ekonomske, trgovske ali kake slične fakultete, dosežena na kaki italijanski univerzi. Starost od 18 do 40 let. Rok za vložitev prošnje: 22. sept. 1990, na pokrajinsko upravo v Trstu.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N. 50.000; N. N., Sv. Ivan, Trst 25.000 lir.

Za Katol. glas: N. N., Sv. Ivan 25.000 lir.

Za Katol. glas: M. G. 20.000 lir.

Za Katol. dom: N. N. 100.000; N. N. 300.000; N. N., Dol 50.000; L. Z. 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Marija, Janez in Melka v spomin na teto sestro Ahacijo Kacin ob 11. obletnici smrti 150.000 lir.

Za cerkev v Jamljah: N. N. namesto cvetja na grob pok. Jožefa Konjc 250.000; N. N. za nove zvonove 450.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor iz Štandreža: Avguštín Devetak (Vrh sv. Mihaela) v spomin pok. Radota Faganela 100.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. od Sv. Ivana v Trstu 200.000 lir.

Za Sv. goro: Ana Jurca-Sosič v spomin na pok. starče 20.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 20.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: N. N. 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Dorica Zagar-Filipčič ob 35-letnici smrti sestre Mare 50.000; sorodniki ob prvi obletnici smrti Pine Rustja 50.000; Q.B.L. 1.000.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Rina Colombin ob prvi obletnici smrti v spomin na drago teto Frančiško Marijo Birska 50.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: don Pio 50.000; N. N. 5.000; dr. Franko Križmančič 200.000; N. N. 100.000; Silvija Križmančič 30.000; Zora Milkovič 10.000; ofer opasila v Gropadi 145.000; Marija Ravalic 100.000; Eda Milič v spomin deda Roka 20.000; Emil Grčič, Gropada 20.000; Pattavina 50.000; Zeljka Križmančič 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Marta Malalan v spomin na moža Leonarda ob 25-letnici smrti 50.000; Jolanda Rovatti v spomin na Karmelo Škabar 20.000; Vinko Milič v spomin na mamo Milo ob 1. obletnici smrti 50.000; v spomin na mamo Milko Vremec-Šklavoslo hči Angelca ob 4. obletnici smrti 50.000; Ana Jurca-Sosič v čast svetogorski Materi božji 30.000; Marija Ban v spomin na svoje drage pokojne 10.000; druž. Palmire Grattoni-Lotto v njen spomin 100.000; Zora Milič-Hrovatin v počastitev spomina stričevega Cveta 20.000; Lucio Pitacco 15.000; v spomin na Vidino mamo Irma Škabar-Kraus 50.000; Dora Koron-Gulič v spomin na Pepija Ferluga 20.000; Anica Ferluga namesto cvetja na grob Pepija Ferluga 10.000 lir.

Za CPZ sv. Jerneja na Opčinah: Marta Malalan ob 25-letnici smrti moža Leonarda 20.000; Lojze Boštjančič 50.000; v spomin na Vidino mamo družini Mire in Edija Kraus 50.000, v isti namen Irma Škabar-Kraus 50.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah ter drugo: N. N. za Marijanišče 50.000; Marija Ban v spomin na svoje drage pokojne 20.000 lir.

Za cerkev pri Ferlugih: Mila Ferluga v spomin na Pepija Ferluga 10.000; Anica Ferluga v isti namen 10.000 lir.

Za Slovensko skavtsko organizacijo v Trstu: ob priložnosti godu in rojstnega dneva pok. Marija Kocjančiča darujejo žena in hčerki 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjlh: Pertot-Bergant, Log 10.000; Marija Švara ob obletnici smrti moža Vida 40.000; N. N., Trst 10.000; Lucija in Pierina, Ricmanje 50.000; Orsentsija in Anita, Trst 100.000; N. N., Trst 400.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. 300.000 lir. **Za misijone:** Marija Trinko 50.000; N. N. 100.000; V. J. 50.000; Ema Rijavec 50.000; N. N., Sv. Ivan, Trst 200.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Marta Malalan v spomin na moža Leonarda ob 25-letnici smrti 50.000; Tončka Gorkič v počastitev spomina staršev Škerlavaj in Gorkič 50.000; Zora Brudula 40.000; F. K. 100.000; N. N. 50.000 lir.

Za misijonarja Štanta: N. N., Sovodnje 300.000 lir.

Za misijonarja I. Štanta: ob blagoslovitvi kapelice v Dolu 580.000 lir.

Za lačne po svetu: Marija Trinko 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 2. do 8. septembra 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Goske«. 11.45 Vera in naš čas. 15.30 Počitniški rendez-vous: XXV. študijski dnevi Draga 90. Neposreden prenos iz Parka Finžgarjevega doma na Opčinah.

Ponedeljek: 9.10 Drago Jančar: »Izpoved hudodelca«. Izvirna radijska igra. 12.40 Koroški akademski oktet. 13.20 Priljubljene melodije. 13.40 Za smeh in dobro voljo. 16.00 Večna ženska proza.

Torek: 8.10 Režija '89. 9.10 Mladinska nadaljevanka: »V družini«. 9.30 Instrumentalni solisti. 14.10 Poletni mozaik. 16.00 Večna ženska proza. 17.10 Klasični album: teden italijanskega baroka.

Sreda: 8.10 V Evropo in nazaj, manjšinski potopis. 9.10 Mladinska nadaljevanka: »V družini«. 9.30 Instrumentalni solisti. 12.40 Naši zbori. Moški zbor V. Vodnik iz Doline. 13.40 Oblaki so rudeči. 14.10 Poletni mozaik. 16.00 Večna ženska proza.

Četrtek: 8.10 Ekologija: danes za boljši jutri. 9.10 Mladinska nadaljevanka: »V družini«. 9.30 Instrumentalni solisti. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Z naših festivalov. 16.00 Večna ženska proza. 17.10 Klasični album: teden italijanskega baroka. 18.00 Jugoslavija 1941-1945.

Petek: 8.10 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 9.10 Mladinska nadaljevanka: »V družini«. 9.30 Instrumentalni solisti. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.00 Goriški film videomonitor 1990. 12.40 Slovenski zbori. Mešani zbor Obala iz Kopra. 13.20 Priljubljene melodije. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden italijanskega baroka. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.10 Drago Gorup: »Carsolinae Eden reservae«. Radijska igra. 10.10 Koncert iz studia. 14.10 In exilium. 17.10 Klasični album: teden italijanskega baroka. 18.00 Antologija humorja.

Glasba povezuje narode

Tako je ime društvu, ki je bilo ustanovljeno na Dunaju z namenom, da bi preko glasbe utrjevali prijateljske vezi med narodi. Prva taka pobuda bo izvedba Ipvavečvega oratorija VIR LJUBEZNI v Budimpešti in na Dunaju. Priprave so v teku. Ker bi marsikdo rad bil prisoten na manifestacijah, je v teku preverjanje za organiziran izlet, ki naj bi spremljal naše pevce. Zainteresirani naj se obrnejo na tel. št. 383383 za Gorico in na št. 212200 za Trst. Ker so dunajski organizatorji dali na razpolago v knjižnici, ki bo izšla v 6000 izvodih, tudi nekaj strani za podjetja, se priporoča zainteresiranim, naj dajo svoj pristanek najkasneje do 4. septembra.

Za lačne po svetu: Tončka Gorkič v počastitev spomina staršev Škerlavaj in Gorkič 50.000 lir.

Za Dom srečanja - Višarje: Julka Štrancar 800.000; dr. Jože Prešeren 300.000; Mirjam Obljubek 100.000 lir.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: prijatelji s Primorske še 600.000 lir.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija	45.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Travnik, 5 - Gorica

z novo upravo »SLOVIMPEX« - Tel. 0481/531407

Nudi odjemalcem vse, kar učenci in dijaki potrebujejo za šolo; ima bogato izbiro pisarniških potrebščin; ima na razpolago najnovejše slovenske knjige; je bogato založena z devotionalijami in nabožnimi predmeti ter s šolskimi učbeniki s popustom.